

Arrest

nr. 126 143 van 24 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 24 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VERKEYN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 september 2013 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 24 december 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Ganzi (Tib: Kartse), prefectuur Ganzi in de provincie Sichuan, Volksrepubliek China (VRC). In 1993, toen u veertien jaar oud was, trad u toe tot het Tashi Dhargye-klooster. U bleef er monnik tot in april 1996. Dat jaar stelden de Chinese autoriteiten een verbod in op minderjarige monniken en verplichtten ze u naar een Chinese school te gaan. U moest het klooster verlaten. Omdat u daardoor geen mogelijkheid had de unieke Tibetaanse cultuur te leren en religieuze studies te volgen, besloot u Tibet, VRC te verlaten. Op 14 april 1996 vertrok u naar India. U reisde via Lhasa naar de "Nelen Khang" ("Reception Centre") in Kathmandu in Nepal. Vervolgens reisde u door naar Dharamsala in India waar u op 29 mei 1996 aankwam.

In India trad u als monnik toe tot het Sera Jey-klooster. U studeerde er tot 2010. Vervolgens ging u aan de slag in de kleermakerij van het klooster. U maakte er monastieke kledij. Al die tijd woonde u in het klooster.

U kon zich moeilijk aanpassen aan het klimaat in India en werd vaak ziek. De monniken durfden 's nachts het klooster niet verlaten omdat ze soms bestolen werden. In oktober 2010 dreven de taxichauffeurs de prijs op met 5 roepies. De monniken van het klooster weigerden daarop taxi's te nemen. Als reactie dwongen de taxichauffeurs op 7 oktober de winkels op de Tibetaanse Markt te sluiten en ze vielen het klooster aan. De taxichauffeurs vragen hogere prijzen aan Tibetanen dan aan Indiërs. Indiërs komen soms stelen in het klooster en de Indische politie doet niets. U durfde niet alleen te reizen. Omwille van al deze redenen voelde u zich niet comfortabel. U besloot India te verlaten.

In 2008 nam u in India deel aan verscheidene anti-Chinese manifestaties.

Op 17 september 2013 nam u in New Delhi het vliegtuig. Met een transit op een u onbekende plaats vloog u naar Duitsland. Vervolgens reisde u per trein naar België waar u op 18 september 2013 aankwam. Dezelfde dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw "green book", een attest van de "Nelen Khang" Dharamsala, een kopie van een attest van de Nelen Khang Kathmandu, een attest van het Sera Jey klooster, een attest van de Tehor Khangtsen (gastenhuis) van het Sera Jey klooster, een attest van het Bureau van Tibet, een kopie van een brief van vertegenwoordigers van de Tibetaanse nederzettingen in Bylakuppe aan de "Assistant Commissioner", drie foto's, twee enveloppen en een postpak.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precare situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofde ten aanzien van de VRC.

Na uw vlucht uit de VRC in 1996 woonde u van 10 november 1996 tot 2 september 2013 in het Sera Jey klooster in Bylakuppe. U studeerde er tot 2010 en vervolgens ging u aan de slag in de kleermakerij. Op 2 september 2013 verliet u het klooster en ging naar New Delhi waarna u India verliet.

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is.

Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke RC (CGVS p. 9).

U verliet India omdat u vaak ziek was vanwege het klimaat. U voelde zich ook oncomfortabel bij het feit dat Indische taxichauffeurs meer aanrekenen aan Tibetanen dan aan Indiërs, bij het feit dat er een conflict was tussen de Indische taxichauffeurs en de Tibetanen, bij het feit dat Indiërs stelen in het klooster en dat de politie niets doet, bij het feit dat monniken 's nachts niet buiten durven gaan omdat ze soms worden bestolen en bij het feit dat u niet alleen durfde te reizen. Echter gevraagd of u persoonlijk problemen kende met het conflict tussen de Indische taxichauffeurs en de Tibetanen antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u persoonlijk problemen kende met de andere feiten die u inriep, antwoordde u eveneens ontkennend. Bovendien kon u niet aangeven wanneer het conflict tussen de Indische taxichauffeurs en de Tibetanen zich voordeed. Dat wijst er op dat deze zaak u niet echt raakt. Dat de taxichauffeurs meer aanrekenen aan Tibetanen dan aan Indiërs is louter uw verklaring die u niet staft. Dit vormt ook geen aan vervolging grenzende discriminatie. Verder wijs ik er op dat het conflict tussen de taxichauffeurs en de Tibetanen dateert van 2010 en dat u pas in september 2013 India verliet. Gevraagd waarom u India niet vroeger heeft verlaten, verklaarde u dat het om financiële redenen was en omdat u de juiste smokkelaar niet kon vinden (CGVS p. 10). In uw antwoorden in de vragenlijst had u echter verklaard dat u India niet vroeger heeft verlaten omdat u pas recent een IC verkreeg (punt 5). Geconfronteerd hiermee en met het feit dat u al sinds 2002 over een IC beschikt, gaf u aan dat u het niet in detail kon zeggen en dat u eigenlijke bedoelde dat u niet over een visum beschikte. Dat u zich in India vaak ziek was vanwege het klimaat valt niet onder de criteria van de Conventie van Genève. Bovendien legt u daarvan geen enkel begin van bewijs neer. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt ook dat Tibetanen in India toegang hebben tot gezondheidszorg (CGVS pp 9-10).

U haalde verder geen elementen aan waaruit blijkt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedepoteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel "yellow book" genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke IC (CGVS p.11). U verklaarde dat u met uw eigen IC heeft gereisd en dat u deze na aankomst in Europa moest afgeven aan de smokkelaar die uw reis naar hier regelde (CGVS p. 11). Dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een volledige kopie te vragen, komt weinig overtuigend over. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indische overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India. Dat u geen kopie van uw IC kunt neerleggen omdat u niet wist dat dat nodig was, is niet geloofwaardig. U legt immers wel tal van andere documenten neer waaruit blijkt dat u op de hoogte was van het belang van documenten voor de asielpcedure. Daargelaten de vaststelling dat het twijfelachtig is dat u uw

IC, gelet op het belang van dit document, zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, dient voorts opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen die hun IC in het buitenland verloren hebben, contact kunnen opnemen met de Indische ambassade teneinde het verlies van hun IC te melden en eventueel een duplicaat te verkrijgen. Gevraagd waarom u na aankomst in België geen stappen ondernomen heeft om een nieuw IC te bekomen, verklaarde u louter dat hem niet verloren bent maar dat hij ingehouden is door de smokkelaar en dat je geen nieuwe kan aanvragen (CGVS p. 12).

Gelet op uw niet overtuigende verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen te verhullen

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt of kan beschikken, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

De documenten die u neerlegde kunnen mijn appreciatie van uw asielmotieven niet in de positieve zin ombuigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. Uw "green book" vormt een begin van bewijs dat u tot de Tibetaanse vluchtelingengemeenschap behoort. De twee kloosterattesten tonen aan dat u een monnik was in het Sera Jey klooster. Het attest van het Bureau van Tibet vormt een begin van bewijs van uw Tibetaanse origine. Het attest van de "Nelen Khang" Dharamsala en de kopie van het attest van de "Nelen Khang" Kathmandu vormen een begin van bewijs dat u uit Tibet, VRC afkomstig bent. De drie foto's staven uw aanwezigheid in Tibet op een bepaald moment. De twee enveloppen en het postpak staven dat u post ontvangt uit India en Tibet, VRC. De kopie van de brief van de vertegenwoordigers van de Tibetaanse nederzettingen gaat over een zaak waar u persoonlijk geen problemen mee kende (CGVS p. 10).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel kan worden teruggeleid naar Indië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij verklaart van Tibetaanse afkomst te zijn en geboren te zijn op 8 juli 1979 in Dhargye in de Volksrepubliek China. Verzoekende partij verklaart tot 1996 in China te zijn gebleven. Verzoekende partij brengt geen Chinese identiteitsdocumenten noch andere nuttige elementen aan over China en hij werd evenmin grondig ondervraagd over zijn beweerd Chinese regio van herkomst, terwijl verzoeker 17 jaar was toen hij China verliet en hij beweerdelijk al drie jaar in een Tibetaans klooster verbleef voor zijn vertrek naar India. Verzoeker legt weliswaar meerdere documenten neer, afkomstig van de Tibetaanse autoriteiten in ballingschap, doch de Raad ziet niet in waarom verzoeker zijn Chinese nationaliteit niet kan aantonen mits documenten minstens met overtuigende verklaringen. Ten slotte bevat het administratief dossier geen informatie waaruit de conclusie in de bestreden beslissing kan blijken dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China, gezien "de huidige precaire situatie van Tibetanen" *prima facie* de vluchtelingenstatus dienen te worden toegekend.

2.2. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen "de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij

omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen”.

Gelet dat de verzoekende partij niet ondervraagd werd over zijn beweerde Chinese regio van herkomst en er evenmin objectieve informatie inzake de Chinese nationaliteitswetgeving en de bewijswaarde van Tibetaanse documenten in het administratief dossier werd opgenomen, is de Raad van oordeel dat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° moet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 december 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK